

WHEN THE LORD TURNED AGAIN PSALM 126

31

Garret, George Mursell (1834 – 1879)

Choir of King's College Cambridge
David Willcocks

*When the Lord turned again the
captivity of Zion, we were like them
that dream.*

*Then was our mouth filled with
laughter, and our tongue with
singing.*

*Then said they among the hea-
then, The Lord hath done great
things for them.*

*The Lord hath done great things
for us; whereof we are glad.*

*Turn again our captivity, O Lord,
as the streams in the south.*

*They that sow in tears shall reap in
joy.*

*He that goeth forth and weepeth,
bearing precious seed, shall
doubtless come again with rejoic-
ing, bringing his sheaves with him.*

*Glory be to the Father and to the
Son and to the Holy Ghost.*

*As it was in the beginning is now
and ever shall be:
world without end. Amen.*

*Toen de HEER het lot van Sion
keerde,
was het of wij droomden,
een lach vulde onze mond,
onze tong brak uit in gejuich.*

*Toen zeiden alle volken:
'De HEER heeft voor hen iets
groots verricht.'*

*Ja, de HEER had voor ons iets
groots verricht, we waren vol
vreugde.*

*Keer ook nu ons lot, HEER, zoals
u water doet wekeren in de
woestijn.*

*Zij die in tranen zaaien,
zullen oogsten met gejuich.*

*Wie in tranen op weg gaat,
dragend de buidel met zaad,
zal thuiskomen met gejuich,
dragend de volle schoven.*

*Eer aan de Vader en de Zoon
en aan de Heilige Geest.*

*Zoals het was in het begin, zo is
het nu en zal het eeuwig zijn:
wereld zonder einde. Amen.*

De Psalmen vormen het hart van de Anglicaanse Evensong en Mattins. In de Anglicaanse Kerk worden de onberijmde psalmteksten gezongen. Het is de gewoonte om dubbelkorig te zingen waarbij de ene kant van het koor de even nummers van de psalm zingt en de andere kant van het koor de oneven nummers. Dat kun je in deze opname mooi horen!

Deze Anglican Chant als uitvoeringswijze van onberijmde psalmen en andere Bijbelse of liturgische teksten heeft zich ontwikkeld uit de traditionele, in het Latijn geschreven reciteerformules die de Gregoriaanse zang kenmerkt. De basis daarvoor ligt al in de vijftiende eeuw! Toen in de Anglicaanse kerk het Latijn door het Engels werd vervangen, bleek dat Engelse teksten enigs-

zins anders gestructureerde melodische vormen nodig hadden, wanneer men ze op een natuurlijke wijze wilde kunnen reciteren.

Sterk afwijkend van de Protestantse traditie (in West Europa) is het feit dat vrijwel alle psalmen worden afgesloten met de lofprijzing (doxologie) zoals we die ook al lazen in het *Laudate Dominum* van Mozart (nummer 29): *Glory be to the Father, and to the Son and to the Holy Ghost. As it was in the beginning, is now and ever shall be. World without end. Amen.* Mooi, zo'n steeds terugkerend motief!